

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

I. Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr., formulată de SRL, cu sediul social în comuna, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal de – administrator și convențional de, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în, împotriva *raportului procedurii și a actelor subsecvente emise de autoritatea contractantă în data de 27.11.2025*, emise de către, în calitate de entitate contractantă, cu sediul în, în cadrul procedurii simplificată, organizată în vederea încheierii contractului având ca obiect „*Achiziție a unei autospeciale pentru intervenție la înaltă rețea tramvai-troleibuz*”, s-au solicitat:

- *Anularea Raportului procedurii și a actelor subsecvente emise de autoritatea contractantă în data de 27.11.2025, prin care s-a dispus declararea ca inacceptabilă a ofertei subscrisei, reluarea procedurii de atribuire și suspendarea procedurii de atriburii până la soluționarea definitivă a Dosarului nr. aflat pe rolul Curții de Apel, având ca obiect plângerea împotriva deciziei CNSC menționate.*

Prin cererea de intervenție voluntară înregistrată la Consiliu cu nr., ... SRL, cu sediul în, înregistrată la ONRC sub nr., având CUI, reprezentată legal prin administrator și convențional prin, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în, solicită respingerea contestației depusă de SRL.

II. Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr., formulată de SRL, cu datele de identificare antementionate, împotriva adresei nr. 22363/26.11.2025 de comunicare a rezultatului procedurii și a raportului procedurii nr. 22362/26.11.2025, publicate în SEAP la data de 27.11.2025 (inclusiv procesului verbal nr. 22360/26.11.2025), emise

de către, în calitate de entitate contractantă, în cadrul procedurii antecitată, s-au solicitat:

(a) *Anularea Adresei de comunicare a rezultatului procedurii nr. 22363/26.11.2025 privind comunicarea rezultatului Procedurii de Atribuire a contractului de achiziție publică „Achiziție a anei autospeciale pentru inten'enție la înălțime rețea tramvai-troleibuz” („Comunicarea Rezultatului”) și oricăror acte subsecvente emise de Autoritatea Contractantă în continuarea procedurii;*

(b) *Anularea Raportului procedurii nr. 22362/26.1 1.2025, publicat în SEAP la data de 27.11.2025 (inclusiv a Procesului -Verbal nr. 22360/26.11.2025) („Raportul Procedurii”):*

(1) *în ceea ce privește declararea ca neconformă a ofertei*;

(2) *nu și în ceea ce privește declararea ca inadmisibile/ neconforme a ofertelor depuse de SRL („.....”) și de („EH”) pentru argumentele reținute de Autoritatea Contractantă*

(c) *In principal, constatarea inadmisibilității reevaluării Ofertei de către Autoritatea Contractantă pentru aspecte evaluate anterior Deciziei CNSC nr..... și, în subsidiar, conformității/ admisibilității Ofertei din perspectiva criteriilor de calificare specifice Procedurii de Atribuire;*

(d) *Obligarea Autorității Contractante la reluarea procedurii de atribuire în cauză prin reevaluarea ofertei depuse de și a ofertelor și EI 1 - și cu respectarea în integralitate a Deciziei CNSC nr..... raportat și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. dată în Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.*

Contestațiile și cererea de intervenție vor fi soluționate împreună, având în vedere dispozițiile art. 66 alin. (1), art. 67 alin. (1), art. 123 alin. (1) C. Proc. Civ. și art. 17 din Legea nr. 101/2016.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzelor de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestațiile de față, prin care SRL și SRL critică rezultatul procedurii în cauză, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Dosar nr.

Prin contestația ce face obiectul dosarului nr. SRL critică decizia entității contractante de respingere, ca inacceptabilă a ofertei sale.

Prin punctul de vedere nr. 23256/08.12.2025, înregistrat la Consiliu cu nr., în calitate de entitate contractantă, aduce argumente în susținerea respingerii contestației formulată de SRL.

Prin cererea de intervenție *voluntară* înregistrată la Consiliu cu nr. SRL aduce argumente în susținerea respingerii contestației formulată de

Dosar nr.

Prin contestația ce face obiectul dosarului nr. SRL solicită cele menționate în partea introductivă, aducând argumente în susținerea faptului că actele procedurii sunt nelegale, în principal pentru că:

(a) Reevaluarea ofertei s-a efectuat:

(1) în principal, cu (i) încălcarea dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 coroborate cu dispozițiile art. 140 alin. (1), art. 139 alin. (1) și alin. (2) și ale art. 72 din Normele Metodologice de aplicare a Legii 99/2016, (ii) raportat la aplicabilitatea obligatorie pentru identitate de rațiune a Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 66/2018 dată în Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept („Decizia ICCJ 66/2018”) și (iii) a Deciziei CNSC nr.,

(2) în subsidiar, cu aplicarea greșită a cerinței documentației de atribuire privind existența unui service autorizat pe raza municipiului

(b) Reevaluarea ofertelor depuse de SRL și de s-a efectuat cu nerespectarea tuturor considerentelor Deciziei CNSC nr., ceea ce atrage nelegalitate parțială a actelor procedurii, respectiv pentru partea nereevaluată și care trebuia reevaluată.

Contestatoarea supune atenției faptul că, după pronunțarea Deciziei CNSC nr., organizatoarea procedurii a procedat la reevaluarea ofertelor și a emis actele procedurii care fac obiectul prezentei contestații prin care, în esență:

(a) în ce privește oferta - (i) nu a făcut vorbire de cele dispuse prin Decizia CNSC, ci doar a menționat că, în prima evaluare, oferta a fost conformă și (ii) a declarat neconformă oferta pentru un alt motiv - respectiv pentru faptul că nu a respectat cerința documentației de atribuire privind service-ul autorizat de producător în raza municipiului, deși (i) oferta *era deja devenită definitivă* pentru ceea ce fusese deja evaluat și necontestat anterior Deciziei CNSC și raportat la Decizia

ICCJ nr. 66/2008, (ii) iar service-ul oferat se află în zona metropolitană a municipiului (locația acestuia fiind expres prevăzută de lege ca aparținând zonei municipiului);

(b) în ceea ce privește oferta - a respins-o raportat la prețul neobișnuit de scăzut, deși, prin Decizia CNSC s-a constatat neconformitatea acesteia și în ceea ce privește aspectul termenului de livrare, dar entitatea contractantă a omis acest aspect, *trecându-l astfel, indirect și nelegal în zona de conformitate a ofertei*;

(c) în ceea ce privește oferta, entitatea contractantă a respins-o raportat la neîndeplinirea cerinței privind service-ul autorizat de producător în raza municipiului, deși, prin Decizia CNSC s-a constatat neconformitatea acesteia și în ceea ce privește prețul neobișnuit de scăzut, dar achizițoarea a omis acest aspect, *trecându-l astfel, indirect și nelegal în zona de conformitate a ofertei*;

(d) organizatoarea procedurii a dispus anularea procedurii de atribuire raportat la faptul că nu ar fi fost depusă nicio ofertă admisibilă.

În susținerea celor de mai sus, reclamanta invocă jurisprudența CNSC, a instanțelor naționale și europene în materie.

În continuare, contestatoarea aduce argumente în susținerea faptului că oferta sa a fost în mod eronat evaluată pe aspectul cerinței service.

Astfel, petenta precizează că are doi parteneri locali desemnați ca subcontractori de service pe raza municipiului:, pentru șasiu, și, pentru nacelă (cum rezultă din oferta).

De asemenea, petenta remarcă faptul că, în cadrul ofertei sale, a prezentat autorizația RAR pentru service-ul situat pe raza municipiului și a depus autorizația ISCIR a societății, cu sediul în municipiul, desemnată subcontractor pentru activitățile de mentenanță aferente platformei de lucru la înălțime, împreună cu angajamentul de subcontractare încheiat între și

În opinia contestatoarei, este nerelevant faptul că service-ul este în, pentru că se află în zona metropolitană a municipiului, în primul cerc, aspect reglementat expres chiar prin lege, respectiv în anexa 1 a Legii nr. 246/2022 privind zonele metropolitane.

Reclamanta semnalează faptul că nu se poate impune prezența unui service de autospeciale strict în orașul, pentru că, potrivit HCL-urilor locale, în zonele de locuințe și funcțiuni complementare sunt interzise activitățile industriale sau alte tipuri de activități care generează noxe, vibrații, zgomot, fum, miros etc. și stațiile de întreținere auto.

Prin adresa nr. 698/08.12.2025, înregistrată la Consiliu sub nr., în calitate de entitate contractantă, a

transmis *punct de vedere*, prin intermediul căruia solicită respingerea contestației depusă de SRL, ca nefondată.

Organizatoarea procedurii apreciază că a procedat în mod legal și în termen - 26.11.2025 - la reevaluarea ofertelor depuse de SRL, ... SRL și SRL, conform celor cuprinse în dispozitivul și motivarea Deciziei CNSC nr., pronunțată la data de 05.11.2025.

Urmare a studierii dosarelor cauzelor la sediul CNSC, prin adresa înregistrată la CNSC sub nr., ... SRL a transmis *note scrise*, prin intermediul cărora redă o serie de aspecte în susținerea admiterii contestației sale (dosar nr.), așa cum a fost formulată, respingerii contestației (dosar nr.) (i) în principal, pentru neconsemnarea cauțiunii în termenul prevăzut de lege și, (ii) în subsidiar, ca nemotivată/neîntemeiată, și admiterii cererii de intervenție formulată de

..... SRL a constituit cauțiunea în sumă de 29.471,60 lei, fiind depusă la dosar recipisa de consemnare nr. /1/08.12.2025, eliberată de CEC Bank – Sucursala, înregistrată în registrul de evidență al Consiliului sub nr. (dosar nr.).

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de entitate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului de furnizare având ca obiect *Achiziție a unei autospeciale pentru intervenție la înălțime rețea tramvai-troleibuz*, cod CPV principal 34144000-8 – Autovehicule cu utilizare specială (Rev. 2), sens în care a elaborat documentația de atribuire aferentă. Valoarea estimată a contractului a fost stabilită la 1.473.580 Ron, iar criteriul de atribuire *cel mai bun raport calitate-preț*.

Prin Decizia nr., Consiliul a admis contestația formulată de SRL și a dispus anularea raportului procedurii nr. 15351/08.08.2025 în partea care privește evaluarea ofertelor SRL, ... SRL și SRL. A fost obligată autoritatea contractantă la reevaluarea ofertelor SRL, ... SRL și SRL, cu respectarea celor arătate în motivare, în termen de cel mult zece zile de la data primirii deciziei.

Împotriva deciziei a formulat plângere SRL, soluționată de Curtea de Apel prin emiterea Hotărârii nr., în sensul respingerii plângerii.

În cadrul reevaluării înfăptuite de entitatea contractantă, la data de 26.11.2025, a fost respinse toate ofertele depuse, procedura fiind anulată.

Nemulțumite fiind de acest rezultat, ... SRL (*dosar nr.*) și SRL (*dosar nr.*) au formulat prezentele contestații solicitând anularea acestuia.

Față de contestația SRL, a depus cerere de intervenție SRL. Văzând că acesta are calitate și capacitate procesuală și a dovedit un interes legitim propriu în pricină prin promovarea cererii, constând în menținerea deciziei de respingere a ofertei contestatoarei și maximizarea șanselor sale în adjudecarea contractului, în conformitate cu art. 64 C.proc.civ., Consiliul o încuviințează, în principiu ca cerere de intervenție accesorie în interesul entității contractante.

Procedând la examinarea primei contestații (*dosar nr.*), verificând cu prioritate îndeplinirea de către SRL a obligației constituirii cauțiunii în cuantumul și termenul legal, Consiliul a observat că respectiva contestație nu este însoțită de dovada constituirii cauțiunii, astfel că, prin adresa nr., a solicitat contestatoarei următoarele:

”(...) în temeiul art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, vă solicităm să ne comunicați **dovada constituirii cauțiunii, în termenul prevăzut de lege**, respectiv recipisa de consemnare a cauțiunii, în original, în cuantumul stabilit de articolul menționat.”

Prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr., ... SRL a transmis recipisa de consemnare a cauțiunii nr. .../1 emisă de CEC Bank – Sucursala Ilfov, la data de

Din documentele depuse la dosarul cauzei, Consiliul constată că SRL a transmis contestația, prin e-mail, la data de 03.12.2025, aceasta fiind înregistrată la Consiliu la data de 04.12.2025, însă a constituit cauțiunea aferentă contestației în cauză la data de **16.12.2025**, cu depășirea termenului de 5 zile, prevăzut, în mod clar, la art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, ultima zi fiind 09.12.2025.

Dispozițiile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, stabilesc că:

(1) **Pentru soluționarea contestației** formulate în condițiile art. 8 **sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului**, o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 88.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b);

b) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și

completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 2.000.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b. (...)

Față de normele reproduse, în vigoare și prezumate absolut a fi cunoscute de către autoarea contestației, rezultă că aceasta era debitoarea obligației legale de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la sesizarea Consiliului, cauțiunea de 2% din valoarea estimată, cu respectarea dispozițiilor legale invocate mai sus și în limita pragurilor indicate în cuprinsul acestora.

În pofida acestei obligații, reclamanta a formulat contestația fără a fi însoțită de cauțiunea necesară, ea nefiind constituită în intervalul de 5 zile care s-a scurs de la sesizarea Consiliului. Termenul de 5 zile, fiind un termen de decădere, respectarea lui nu este lăsată la aprecierea contestatoarei, neputând fi modificat nici de CNSC, care, de altfel, prin adresa transmisă autoarei contestației a cerut *dovada constituirii cauțiunii în termenul legal*.

Securitatea raporturilor juridice în materia derulării remediilor și căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică reclamă consolidarea unei interpretări previzibile, predictibile și obiective, a ceea ce presupune dovada îndeplinirii obligației de constituire a cauțiunii în termenul de decădere fixat de art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, fiind deja statuat că legiuitorul a reglementat procedura prevăzută de Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac cu scopul de a asigura la nivel național, mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente, de sesizare și remediere a neregulilor (a se vedea pct. 25 din Decizia CCR nr. 28/27.01.2022).

Așa fiind, ceea ce trebuie să știe orice persoană pretins vătămată, debitor al obligației de rezultat prevăzută de art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, este că această obligație se consideră îndeplinită dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului.

Emiterea recipisei de consemnare a cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, este o probă obiectivă și nesusceptibilă de interpretare, perfect opozabilă atât Consiliului, ca organ independent cu activitate administrativ-jurisdicțională, abilitat să soluționeze contestațiile în procedura reglementată de Legea nr. 101/2016, cât și celorlalte părți interesate, în contradictoriu cu care se soluționează contestația.

Relevantă în acest sens este și practica judiciară, fiind amintită Hotărârea nr. 428/19.07.2023, pronunțată în dosarul nr. 359/57/2023, prin care Curtea de Apel Alba-Iulia a stabilit:

...Dimpotrivă, consecvent tuturor considerentelor mai sus expuse, **obligația de rezultat instituită de legiuitor, constând în constituirea cauțiunii, se consideră îndeplinită în termenul de decădere prevăzut de prin art. 61¹ alin.(1) din Legea**

101/2016, dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului. În sprijinul interpretării mai sus expuse a dispozițiilor art. 61¹ alin.(1) din Legea 101/2016, sunt și dispozițiile art. 15 din același act normativ, potrivit cărora:

(1) Procedura de soluționare a contestațiilor se desfășoară cu respectarea principiilor legalității, celerității, contradictorialității, asigurării dreptului la apărare, imparțialității și independenței activității administrativ-jurisdicționale.

(2) Părțile au obligația de a expune situația de fapt la care se referă pretențiile și apărările lor în mod corect și complet, fără a denatura sau omite informațiile care le sunt cunoscute.

Ca atare, a considera că obligația de rezultat instituită de legiuitor, constând în constituirea cauțiunii, este îndeplinită în termenul de decădere prevăzut de prin art. 61¹ alin. (1) din Legea 101/2016, dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, nu reprezintă nicidecum un formalism excesiv, ci, o expresie a respectării principiilor antementionate, prevăzute de art. 15 din Legea nr. 101/2016, care guvernează procedura de soluționare a contestațiilor.

Dispozițiile art. 61¹ alin.(1) din Legea nr. 101/2016 coroborate cu cele ale art. 1057 alin. 1 din Codul de Procedură Civilă și cu cele ale art. 1497 din Codul Civil, sunt clare, iar interpretarea acestora în ceea ce privește considerarea ca îndeplinită în termenul de decădere de fapt de legiuitor, a unei obligații de rezultat a cărei neîndeplinire se transformă într-un fine de neprimire pentru soluționarea contestației formulată pe cale administrativ-jurisdicțională în procedura reglementată de Capitolul III din Legea nr. 101/2016, nu poate fi lăsată la latitudinea debitorului îndeplinirii acestei obligații.

Dimpotrivă, securitatea raporturilor juridice în materia derulării remediilor și căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale, etc..., reclamă consolidarea unei interpretări previzibile, predictibile și obiective, a ceea ce presupune dovada îndeplinirii obligației de constituire a cauțiunii în termenul de decădere de fapt de art. 61¹ alin.(1) din Legea nr. 101/2016, fiind deja statuat că legiuitorul a reglementat procedura prevăzută de Legea nr. 101/2016, privind remediile și căile de atac, cu scopul de a asigura la nivel național, mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente, de sesizare și remediere a neregulilor. (a se vedea pct. 25 din Decizia CCR nr. 28/27.01.2022).

Așa fiind, **ceea ce trebuie să știe orice persoană pretins vătămată, debitor al obligației de rezultat prevăzută de art. 61¹ alin.(1) din Legea 101/2016, este că această obligație se consideră îndeplinită dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului.** Emiterea recipisei de consemnare a cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, este o probă obiectivă și nesusceptibilă de interpretare, perfect opozabilă atât CNSC –ca organ independent cu activitate administrativ-jurisdicțională, abilitat să soluționeze contestațiile în procedura reglementată de Legea nr. 101/2016, cât și celorlalte părți interesate, în contradictoriu cu care se soluționează contestația...

opinie împărtășită și de Curtea de Apel Cluj, în dosarul nr. 1057/33/2023, precum și de Curtea de Apel Ploiești, în dosarul nr. 284/42/2024.

De asemenea, Curtea de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. 376 din 22 februarie 2023, cod ReJust 23824358e, a reținut următoarele:

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr.101/2016 în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, **consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.**

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată fiind în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

În același sens a statuat și Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. 412/R din 31 august 2021, cod ReJust 376d84ed:

Raportat la prevederile art. art. 61¹ alin. (1) din Legea nr.101/2016, rezultă că pentru a putea proceda la soluționarea contestației, Consiliul trebuie să constate depunerea cauțiunii, constituită potrivit prevederilor legale. Termenul legal de constituire a cauțiunii este stabilit în mod expres de prevederile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, respectiv în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului. În aceste condiții, se constata că în mod corect Consiliul a verificat cu precădere îndeplinirea condiției prevăzute de dispozițiile legale anterior menționate.

Obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 inclusiv din perspectiva termenului maxim este o obligație imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu, fiind în legătură cu legala investire a organului administrativ-jurisdicțional.

Cauțiunea nu este o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea entității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja cererilor exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. Ca urmare, în lipsa unui text expres, cauțiunea nu poate fi asimilată taxelor de timbru și nu pot fi aplicat prin asimilare dispozițiile art.117 alin. 3 C. proc civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepție de nulitate a dispărut cauza acesteia.

Obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației, context în care nu sunt incidente prevederile procedurale ce reglementează posibilitatea înlăturării sancțiunii nulității.

Instanța observă că petentul a fost informat de către Consiliu potrivit înscrisurilor depuse la filele 22-26 din dosarul CNSC, comunicate la domiciliul procesual ales, pe numărul de fax și la adresa de email indicate în cuprinsul contestației, asupra obligație de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului (19.07.2021), sub sancțiunea respingerii contestației.

Însuși petentul menționează expres în cuprinsul plângerii că recipisa de consemnare a cauțiunii a fost comunicată și recepționată de către Consiliu în data de 28.07.2021, cu o întârziere de 2 zile față de termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016.

Aspectul comunicării recipisei de consemnare cu încălcarea termenului legal imperativ prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, dar înainte de pronunțarea CNSC asupra contestației nu este de natură a înlătura sancțiunea respingerii contestației prevăzută expres de dispozițiile legii speciale.

Și Curtea de Apel Oradea prin decizia sa nr. 396 din 09.09.2024, pronunțată în dosarul nr. 365/35/CA/2024, cod RJ 392e35gee (<https://www.rejust.ro/juris/392e35gee>) a susținut aceeași conduită:

În urma corespondenței dintre CNSC și petentă, aceasta a depus la data de 05.08.2024, la dosarul de la Consiliu, dovada consemnării sumei de 41.979,75 Ron, cu titlu de cauțiune, respectiv Recipisa de consemnare nr. din data de 02.08.2024, emisă de CEC - Sucursala, și Ordinul de plată nr. 1390/01.08.2024, emis de societatea petentă (f. 17-19 dosar CNSC).

Termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016 se calculează conform art. 5 din Legea nr. 101/2016, respectiv conform sistemului intermediar de calcul al termenelor.

Acest termen nu se calculează pe zile libere așa cum prevede Codul de procedură civilă, art. 5 din Legea nr. 101/2016 fiind normă specială care derogă de la norma generală.

Față de aceste aspecte, termenul a început să curgă la data de 26.07.2024 (următoarea zi după data sesizării Consiliului prin e-mail) și s-a împlinit la 30.07.2024.

În aceste condiții, petenta-contestatoare a constituit cauțiunea cu depășirea termenului de 5 zile, astfel încât, în temeiul art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016, Consiliul în mod corect a respins contestația pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal.

Având în vedere cele prezentate, instanța, în temeiul art. 34 alin. 5 din Legea nr. 101/2016, va respinge ca nefondată plângerea formulată de petenta împotriva Deciziei nr. ... din 06.08.2024, pronunțată de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

În acest sensul celor de mai sus a decis și Curtea de Apel București, într-o speță recentă, prin decizia nr. 598/20.08.2025, cod ReJust 65g3887g9:

Prin urmare, obligația de rezultat de constituire a cauțiunii se consideră îndeplinită în termenul de decădere de 5 zile de la sesizarea Consiliului doar dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în interiorul termenului prevăzut de art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016.

Ca atare, a considera că obligația de constituire a cauțiunii este îndeplinită dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, nu reprezintă un formalism excesiv, ci o expresie a respectării principiilor instituite de art. 15 din Legea nr. 101/2016, care guvernează procedura de soluționare a contestațiilor.

Emiterea recipisei de consemnare a cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării CNSC este o probă obiectivă și nesusceptibilă de interpretare, perfect opozabilă atât CNSC –ca organ independent cu activitate administrativ-jurisdicțională, abilitat să soluționeze contestațiile în procedura reglementată de Legea nr. 101/2016, cât și celorlalte părți interesate, în contradictoriu cu care se soluționează contestația.

Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 61¹ alin. (1) și art. 26 alin. (1) și (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge contestația SRL pentru neconstituirea cauțiunii în termenul de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, termen imperativ stabilit de legea privind remediile.

Fără pronunțare asupra fondului contestației sau a altor excepții.

Având în vedere că nu mai există cadru procesual, în temeiul dispozițiilor art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu dispozițiile art. 61 și următoarele din Codul de procedură civilă, Consiliul va respinge, ca rămasă fără obiect, cererea de intervenție formulată de SRL.

Trecând la soluționarea contestației secunde, formulate de SRL, se observă că aceasta este îndreptată împotriva deciziei de respingere a ofertei sale, entitatea contractantă reținând neîndeplinirea cerinței caietului de sarcini privind dispunerea de service autorizat de către firma producătoare în municipiul

Important de menționat este faptul că rezultatul evaluării ofertei SRL a fost vizat de contestația soluționată în primul ciclu procesual prin decizia nr., Consiliul infirmând decizia entității privind respingerea, ca neconformă, a acestei oferte pentru neîndeplinirea cerinței privind sarcina maximă a autospecialei ofertate. Prin aceeași decizie s-a dispus și reevaluarea ofertelor SRL și SRL.

Punând în aplicare decizia Consiliului, entitatea contractantă a înlăturat din procedură ofertele SRL și SRL (deși, în actul decizional nu au fost reținute toate considerentele Consiliului pentru care se impunea respingerea acestor oferte), organul administrativ dictând în acest sens.

În privința ofertei SRL a fost reținut un nou motiv de neconformitate, cum s-a arătat mai sus, constând în neîndeplinirea cerinței caietului de sarcini privind dispunerea de service autorizat de către firma producătoare în municipiul

Ulterior comunicării acestui ultim rezultat, la data de 19.12.2025, decizia Consiliului și-a definitivat caracterul prin menținerea sa de către instanța de judecată.

În raport de reevaluarea ofertei SRL, pentru determinarea limitelor în care se putea realiza reevaluarea acestei oferte și, implicit, a tranșării chestiunii deduse judecății sunt relevante considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 66/2018 pronunțată în Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a admis sesizarea formulată, stabilindu-se că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor [art. 65](#), art. 104 [alin. \(3\)](#), [art. 133](#) și art. 134 [alin. \(1\)](#) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea [nr. 98/2016](#) privind achizițiile

publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului [nr. 395/2016](#), cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 28 [alin. \(1\)](#) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea contractantă investită cu reevaluarea ofertei în urma controlului de legalitate exercitat de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și/sau instanța de judecată are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei, dacă din mijloacele de probă administrate nu rezultă verificarea lor anterioară.

În motivarea deciziei se arată:

69. Problematika juridică cu care este investită instanța supremă prin acest mecanism de unificare a practicii constă în a stabili întinderea și conținutul obligației comisiei de evaluare din cadrul autorității contractante de a evalua complet toate ofertele depuse pentru atribuirea contractului de achiziție publică, atât sub aspectul elementelor tehnice propuse, cât și din punctul de vedere al aspectelor financiare pe care le implică, atunci când rezultatul acestui proces este declararea uneia sau a mai multor oferte ca inadmisibile (neconforme ori inacceptabile), precum și sancțiunea ce decurge din neîndeplinirea acestei obligații.

(...)

73. Prin urmare, acest proces presupune două mari etape, verificarea admisibilității ofertelor și stabilirea clasamentului acestora, ca urmare a aplicării factorilor de evaluare, în ultima etapă fiind evaluate numai ofertele declarate admisibile, atât din punctul de vedere al elementelor tehnice propuse, cât și din punctul de vedere al aspectelor financiare pe care le implică.

(...)

76. Infirmarea deciziei de inadmisibilitate a ofertei, ca urmare a controlului de legalitate exercitat de C.N.S.C. sau de instanța de contencios administrativ, obligă comisia de evaluare din cadrul autorității contractante de a proceda la reevaluarea ofertei, prin verificarea celorlalte aspecte care caracterizează admisibilitatea acesteia și care nu au fost cercetate la prima evaluare, fără a avea posibilitatea extinderii acestui proces de verificare cu privire la cele pe care le-a verificat în etapa de evaluare, conform art. 65 alin. (2) și art. 133 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, și care nu au făcut obiectul vreunei solicitări de remediere sau contestări, raportul de evaluare în măsura în care le confirmă, privit ca act administrativ, fiind definitiv și executoriu sub acest aspect. Cu atât mai mult, în situația dată, nu se poate extinde procesul de reevaluare asupra celorlalte oferte declarate ca admisibile sau inadmisibile și în privința cărora raportul de evaluare nu a fost contestat, fiind contrar principiului securității juridice declararea ca neconformă sau inacceptabilă a unei oferte declarate anterior admisibilă sau invers, conduită care echivalează cu o revocare a unui act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

(...)

81. Exercitarea controlului de legalitate administrativ- juridicțional sau juridicțional și invalidarea concluziei de inadmisibilitate a ofertei la care a ajuns comisia prin raportul de evaluare întocmit obligă autoritatea contractantă de a proceda la reluarea operațiunii de evaluare a acestei oferte de la etapa contestată, conform celor dispuse prin decizia C.N.S.C. sau hotărârea instanței, comisia nefiind îndreptățită a relua verificarea

criteriilor deja analizate, raportul de evaluare, în măsura în care le atestă, fiind irevocabil sub acest aspect.

(...)

84. De altfel, de lege lata, problema a fost rezolvată de legiuitor, care prin art. 26 alin. (10¹) și art. 50 alin. (10) din Legea nr. 101/2016, norme introduse recent, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, a stabilit în sarcina C.N.S.C. sau instanței de judecată obligația ca, în situația în care contestația vizează rezultatul procedurii de atribuire și se dispune reevaluarea ofertelor, să indice în mod clar și precis limitele reevaluării, respectiv identitatea ofertelor care fac obiectul reevaluării, etapa/etapele procedurii de atribuire vizată/vizate de reevaluare și măsurile concrete pe care le va adopta autoritatea contractantă în cadrul reevaluării.

Astfel, instanța supremă a statuat în mod neechivoc faptul că, în etapa de reevaluare dispusă prin decizie CNSC sau în baza deciziei curții de apel, nu este posibilă verificarea celorlalte aspecte care caracterizează admisibilitatea ofertei și care au fost cercetate la prima evaluare, conform art. 65 alin. (2) și art. 133 din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016 și care nu au făcut obiectul vreunei solicitări de remediere sau contestări. Raportul de evaluare în măsura în care le confirmă, privit ca act administrativ, este definitiv și executoriu.

În contextul conturat mai sus, Consiliul reține că, în speță, cu ocazia primei verificări a ofertelor, comisia de evaluare a reținut neconformitatea ofertei SRL pentru singurul motiv, cel privind sarcina maximă a autospecialei ofertate, motiv infirmat de Consiliu.

Astfel că noul motiv de respingere, constând în neîndeplinirea cerinței privind dispunerea de service autorizat de către firma producătoare în municipiul, este necesar a fi analizat prin prisma dezlegării pe care a dat-o instanța supremă.

Așa cum subliniază ÎCCJ în decizia amintită, autoritatea contractantă nu este ținută să analizeze doar aspectele asupra cărora Consiliul s-a pronunțat în mod expres prin decizie, ci poate verifica orice alte elemente ale ofertei **dar doar în măsura în care din probele administrate nu rezultă că acestea au fost verificate anterior.**

Altfel spus, autoritatea contractantă este oprită să procedeze la o nouă evaluare a elementelor tehnice și financiare în situația în care respectiva evaluare a fost efectuată deja.

Ori, oferta contestatoarei SRL a fost evaluată anterior din perspectiva conformității cu caietul de sarcini, drept care, rezultatul procedurii a căpătat caracter definitiv sub acest aspect.

Prin urmare, în aplicarea deciziei Consiliului, entitatea contractantă trebuia să procedeze la respingerea ofertelor SRL și SRL (cum de altfel a și procedat, chiar și în contextul unei rețineri parțiale a motivelor) și să continue evaluarea ofertei SRL, trecând în etapa următoare, fără a relua verificările

asupra acestei oferte, din punct de vedere tehnic, pe aspectele deja validate.

Chiar dacă evaluarea ofertelor trebuie realizată cu maximă seriozitate și prin respectarea strictă a dispozițiilor legale, aceste deziderate nu permit o reevaluare a unor aspecte tranșate anterior, o asemenea posibilitate nefiind recunoscută de legiuitor în materia achizițiilor publice.

Ca urmare, față de obiectul și limitele reevaluării, astfel cum acestea au fost stabilite prin deciziile anterioare, a Consiliului și a Curții de Apel, față de considerentele Deciziei nr. 66/2018 a instanței supreme, organismul administrativ – jurisdicțional conchide că entitatea contractantă nu era îndreptățită să respingă oferta SRL pentru alte motive în referire la propunerea tehnică.

Pentru considerentele enunțate, Consiliul va admite contestația formulată de SRL și va anula raportul procedurii nr. 22362/26.11.2025, în partea care privește evaluarea ofertei contestatoarei, decizia de anulare a procedurii și actele subsecvente, și va obliga autoritatea contractantă la continuarea procedurii, în termen de 10 zile de la primirea prezentei.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În conformitate cu dispozițiile art. 61¹ alin. (1) și (2) și art. 26 alin. (1) și (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul respinge contestația formulată de SRL (*dosar nr.*), pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal.

Potrivit art. 64 alin. (2) din Codul de procedură civilă, încuviințează în principiu cererea de intervenție formulată de SRL și în temeiul art. 67 din același act normativ, o respinge, ca rămasă fără obiect.

În temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, admite contestația formulată de SRL (*dosar nr.*), în contradictoriu cu, în calitate de entitate contractantă și anulează raportul procedurii nr. 22362/26.11.2025 în partea care privește evaluarea ofertei SRL și decizia de anulare a procedurii. Obligă autoritatea contractantă la continuarea procedurii cu reevaluarea ofertei SRL, cu

respectarea celor arătate în motivare, în termen de cel mult zece de zile de la data primirii prezentei decizii.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.